



ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ

вул. Героїв України, 21, м. Краматорськ, Донецька обл., 84301
тел. 0800 350 351; +38 (044) 339 57 25, E-mail: info@kram.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42331094

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Дніпро

03 червня 2022 року

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Краматорську Гнатушко Дмитро Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62022050020000160 від 09.04.2022, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Терещенку Артему Сергійовичу, 13.12.1992 року народження, громадянину України, уродженцю смт. Троїцьке Сватівського району Луганської області, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Луганська область, Сватівський район, смт. Троїцьке, вул. Широка, буд. 124,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в умовах воєнного стану.

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом начальника Головного управління Національної поліції в Луганській області від 02.02.2021 № 70 о/с Терещенка Артема Сергійовича призначено на посаду старшого слідчого відділення поліції № 2 Сватівського районного відділу поліції ГУНП в Луганській області.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», правоохоронними органами окрім інших є органи Національної поліції.

Таким чином, Терещенко А.С. є працівником правоохоронного органу.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Згідно ст. 18 Закону України «Про Національну поліцію» поліцейський зобов'язаний:

- 1) неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського;
- 2) професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва;
- 3) поважати і не порушувати прав і свобод людини;

4) надавати невідкладну, зокрема домедичну і медичну, допомогу особам, які постраждали внаслідок правопорушень, нещасних випадків, а також особам, які опинилися в безпорадному стані або стані, небезпечному для їхнього життя чи здоров'я;

5) зберігати інформацію з обмеженим доступом, яка стала йому відома у зв'язку з виконанням службових обов'язків;

6) інформувати безпосереднього керівника про обставини, що унеможливають його подальшу службу в поліції або перебування на займаній посаді.

Поліцейський на всій території України незалежно від посади, яку він займає, місцезнаходження і часу доби в разі звернення до нього будь-якої особи із заявою чи повідомленням про події, що загрожують особистій чи публічній безпеці, або в разі безпосереднього виявлення таких подій зобов'язаний вжити необхідних заходів з метою рятування людей, надання допомоги особам, які її потребують, і повідомити про це найближчий орган поліції.

Відповідно до ст. 63 Закону України «Про Національну поліцію» Терещенко А.С. присягнув на вірність Українському народові та зобов'язався, усвідомлюючи свою високу відповідальність, вірно служити Українському народові, дотримуватися Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти права і свободи людини, честь держави, з гідністю нести високе звання поліцейського та сумлінно виконувати свої службові обов'язки.

Водночас Терещенко А.С. складеної ним присяги не дотримався та в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17 Конституції України, ст.ст. 2, 63 Закону України «Про Національну поліцію», зрадив українській державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і Збройних Сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. перед Академією військових наук РФ з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та Збройних Сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного

нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знуцання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та Збройних Сил РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ Збройних Сил РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі - «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів. Російської Федерації на території Луганської області так званої «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи,

згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Луганської області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Луганської області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави України.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

14 березня 2022 року Указом Президента України №133/2022 продовжений строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

02.03.2022 військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «ЛНР», які є частиною окупаційної адміністрації РФ, здійснили тимчасову окупацію території Сватівського району Луганської області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Так, в березні 2022 року (більш точний час органом досудового розслідування не встановлений) Терещенко А.С., перебуваючи на території смт. Троїцьке Сватівського району Луганської області, маючи злочинний умисел, направлений на державну зраду, а саме діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, пройшов співбесіду з представниками так званої «ЛНР», які є частиною окупаційної адміністрації Російської Федерації, на предмет його переходу на сторону окупанта. У ході вказаної співбесіди Терещенко А.С., реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на державну зраду, діючи умисно, надав згоду представникам Російської Федерації на добровільний вступ до незаконного

правоохоронного органу так званої «Генеральної прокуратури ЛНР», що є структурним підрозділом окупаційної адміністрації Російської Федерації, та здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

В подальшому, в березні 2022 року (більш точний час органом досудового розслідування не встановлений) Терещенко А.С., перебуваючи на території смт. Троїцьке Сватівського району Луганської області, продовжуючи вчиняти дії, що охоплювались його злочинним умислом, направленим на перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, присягнув на вірність так званій «Луганській народній республіці» та добровільно вступив на лав так званої «Троїцької прокуратури ЛНР» у складі структурного підрозділу окупаційної адміністрації Російської Федерації на тимчасово окупованій території Сватівського району Луганської області.

Таким чином, Терещенко Артем Сергійович, підозрюється у вчиненні діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією в м. Сєвєродонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого в м. Краматорську



Дмитро ГНАТУШКО

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях слідчих
територіального управління
Державного бюро розслідувань
Луганської обласної прокуратури



Олександр КОНДРАТЮК

П О В І С Т К А
про виклик

Кому: **Терещенку Артему Сергійовичу, 13.12.1992 р.н.**

У відповідності до ст. ст. 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України, Ви викликаєтесь до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську Гнатушка Дмитра Сергійовича (м. Дніпро, вул. Старокозацька, 52, тел.: 066-912-61-62).

на «10» год. «00» хв. «11» червня 2022 року для допиту.

у кримінальному провадженні № 62022050020000160 від 09.04.2022 за ч. 2 ст. 111 КК України

в якості підозрюваного

Відповідно до ст. 139 КПК України червня, якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаній (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. Також у даному випадку до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;*
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;*
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);*
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;*
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;*
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;*
- 7) несповчасне одержання повістки про виклик;*
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.*

Виклик здійснив:

**Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Северодонецьку)
Територіального управління Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську
майор Державного бюро розслідувань**



Дмитро ГНАТУШКО

П О В І С Т К А
про виклик

Кому: **Терещенку Артему Сергійовичу, 13.12.1992 р.н.**

У відповідності до ст.ст. 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України, Ви викликаєтесь до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську Гнатушка Дмитра Сергійовича (м. Дніпро, вул. Старокозацька, 52, тел.: 066-912-61-62).

на «10» год. «00» хв. «12» червня 2022 року для допиту.

у кримінальному провадженні № 62022050020000160 від 09.04.2022 за ч. 2 ст. 111 КК України

в якості підозрюваного

Відповідно до ст. 139 КПК України червня, якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаній (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. Також у даному випадку до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;*
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;*
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);*
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;*
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;*
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;*
- 7) несвочасне одержання повістки про виклик;*
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.*

Виклик здійснив:

**Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Северодонецьку)
Територіального управління Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську
майор Державного бюро розслідувань**



Дмитро ГНАТУШКО

П О В І С Т К А
про виклик

Кому: **Терещенку Артему Сергійовичу, 13.12.1992 р.н.**

У відповідності до ст. ст. 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України, Ви викликаєтесь до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську Гнатушка Дмитра Сергійовича (м. Дніпро, вул. Старокозацька, 52, тел.: 066-912-61-62).

на «10» год. «00» хв. «13» червня 2022 року для допиту.

у кримінальному провадженні № 62022050020000160 від 09.04.2022 за ч. 2 ст. 111 КК України

в якості підозрюваного

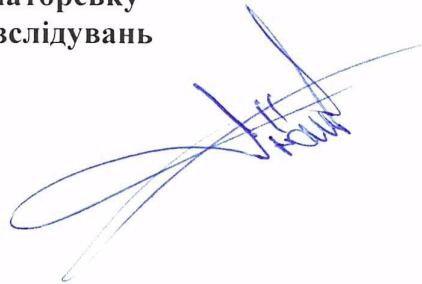
Відповідно до ст. 139 КПК України червня, якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаній (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. Також у даному випадку до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;*
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;*
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);*
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;*
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;*
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;*
- 7) несповчасне одержання повістки про виклик;*
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.*

Виклик здійснив:

**Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Северодонецьку)
Територіального управління Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську
майор Державного бюро розслідувань**



Дмитро ГНАТУШКО